

6
2

Δόξα αὐτῇ ἔσσε· πᾶ-σι τοῖς ὁ-σι - - οἰς
αὐ - - τοῦ.

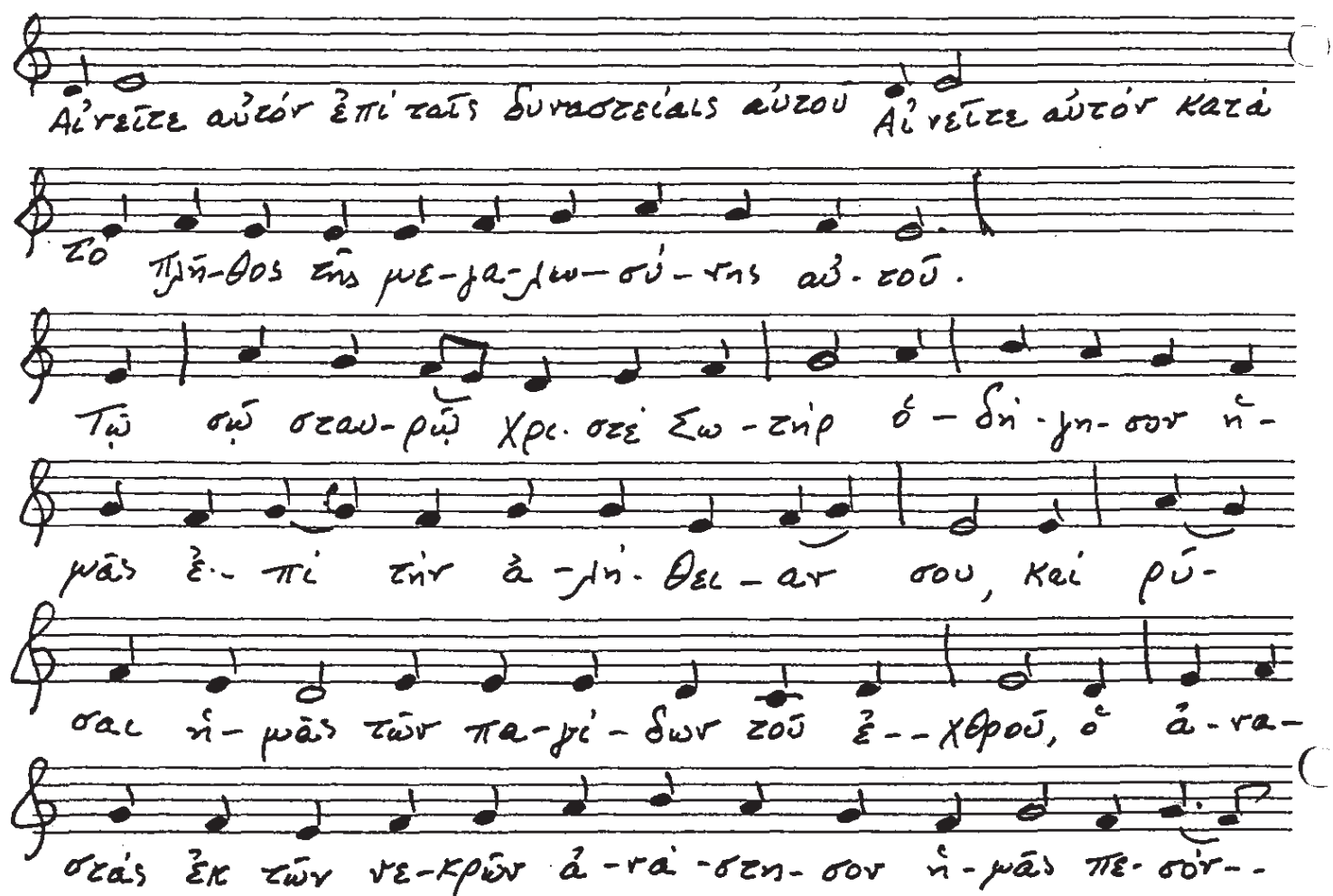
Ὁ σταν-ρὸν ὑ - - πο - - μέ-ναι καὶ θα-ρά-τον καὶ ἀ-ρα-
σας ἐκ τῶν νε-κρῶν παρ-το-δύ-να-με Κύ-ρι-ε δο-
ξα-ζο-μὲν σου τὴν ἀ-ρά-στα - - σιν.

Ἀνεῖξε τὸν θρόνόν σου ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Αἰ-νεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δο-υ-νά-με-ως αὐ - - τοῦ.

ἐν τῷ σταν-ρῷ σου Χρι-στῇ τῆς ἀρ-χαί-ας κα-
τά-ρας ἡ-λευ-θέ-ρω-σας ἡ-μᾶς, καὶ ἐν τῷ θα-
νά-τῳ σου τὸν τὴν φύ-σιν ἡ-μῶν τυ-ραν-νι-

σαρ-za δι-ά-βο-λον κα-τήρ-γη-σας, ἐν δὲ τῇ ἐ-γέρ-
 σοι σου χα-ρὰς τὰ πᾶν-τα ἐ-πλή-ρω-σας δι-
 ό βο-ω-μεν σοι οὐ ἀ-ρα-σας ἐκ τῶν νε-κρῶν
 Κυ-ρι-ε δό-ξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ Αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ
 τὸ πλῆθος τῆς με-γα-λω-σύ-νης αὐ-τοῦ.
 τῷ σῶ σταν-ρῷ χρε-σσεῖ ζω-τήρ οὐ-δὴ-γη-σον ἡ-
 μᾶς ἐ-πὶ τῇ ἀ-γλή-θει-αν σου, καὶ ρύ-
 σαι ἡ-μᾶς τῶν πα-γί-δων τοῦ ἐ-χθροῦ, οὐ ἀ-ρα-
 σας ἐκ τῶν νε-κρῶν ἀ-ρά-στη-σον ἡ-μᾶς πε-σοῦν-

τας τῇ ἀ-παρ-τί--α, ἐκ-τεί-ρας τὴν χεῖ-ρα
 σου φε-λάν-θρω-πε κύ-ρι-ε τῇ πρε-σβεί-α
 τῶν ἀ-γι-ων σου.

H 436

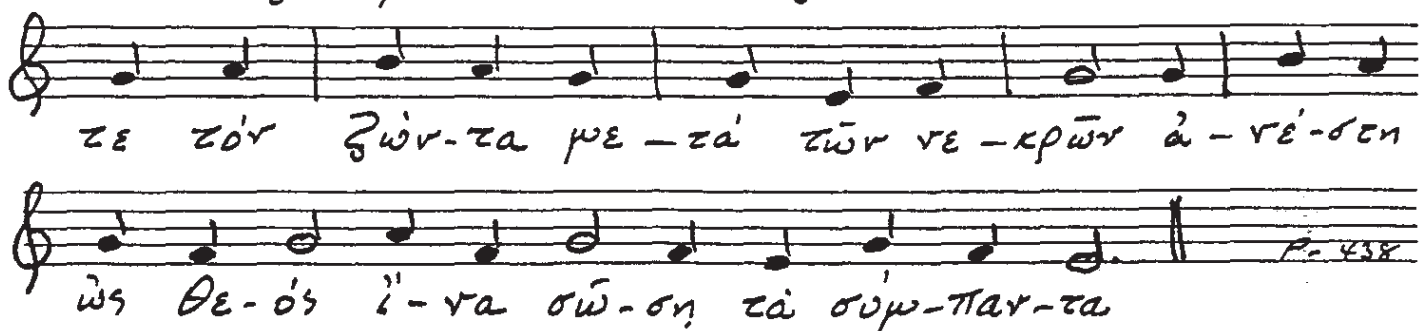
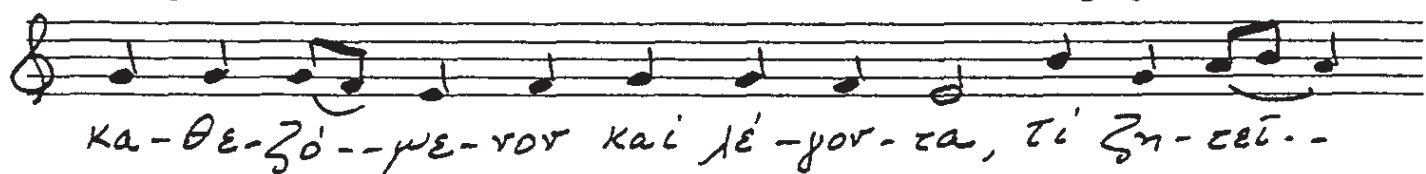
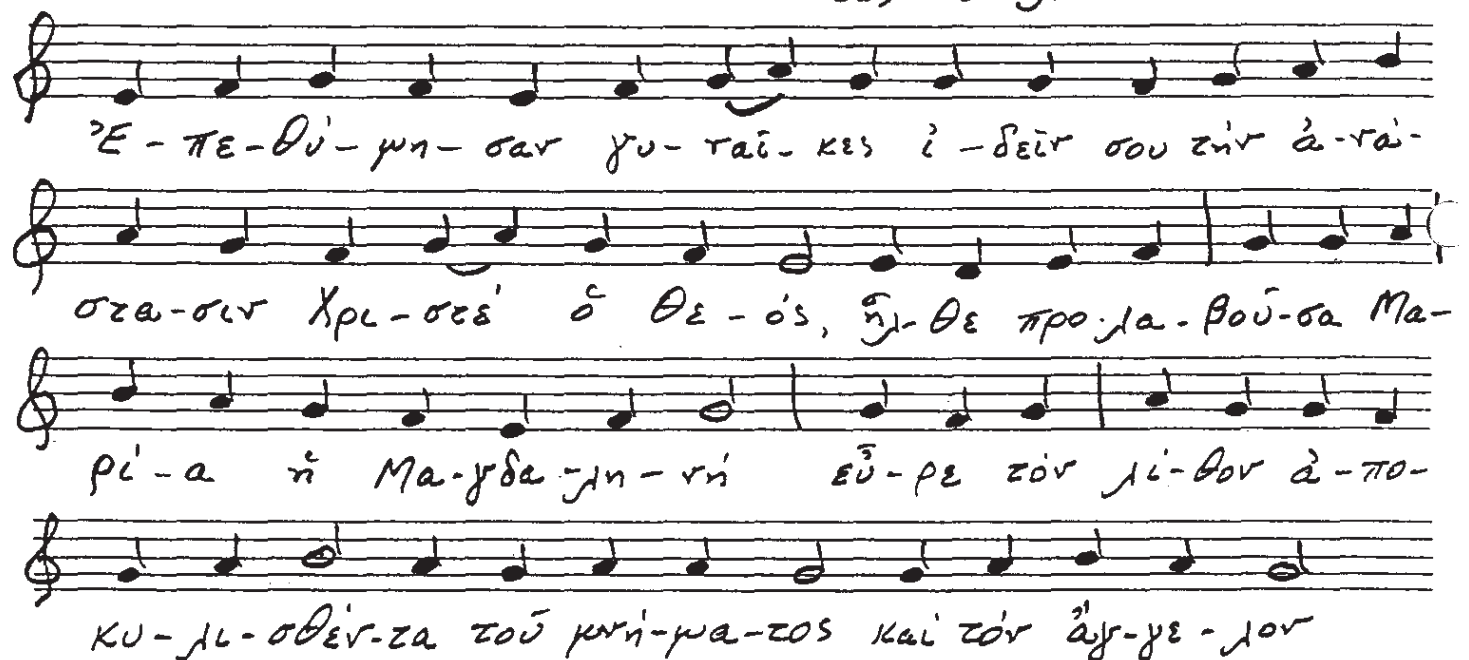
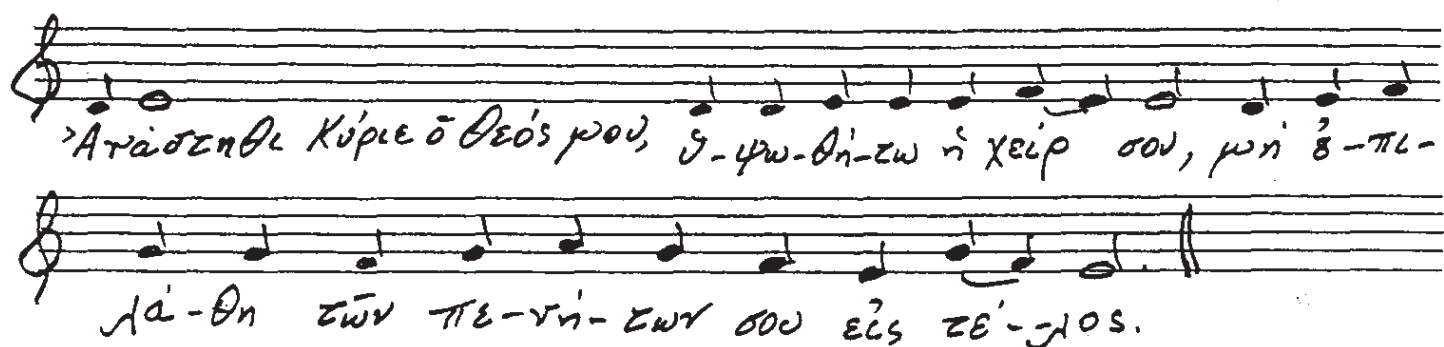
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος αἰ-νεῖ-τε αὐ-τὸν ἐν ψαλ-τη-
 ρί-ῳ καὶ κλ-θα-ρα.
 τῶν πα-τρι-κῶν σου κόλ-πων μὴ χω-ρι-σθεῖς μο-
 νο-γε-νές λό-γε τοῦ Θε-οῦ, ἤ-θες ἐ-πί
 γῆς δε-ῖ φε-λάν-θρω-πί-αν ἄν-θρω-πος γε-ρό-
 με-ρος ἀ-τρέ--πews, καὶ σταν-ρόν καὶ θα-ρα-ζόν ὁ-
 πέ-μει-ρας σαρκί ὁ ἀ-πα-θὴς τῇ Θε-ό-τη-τι

ἁ-ρα-σείας δε ἔκ γε-κρῶν, ἁ-θα-ρα-σί-αν πα-
 ρέ- --- σxes τῷ γε- --- ρε τῶν ἁν-θρώ-πων ὡς μό-νος
 παρ- το- δού-ρα-μος

Αἰτεῖσε αὐτὸν ἐν συμπαλῶ καὶ χορῶ, αἰ-τεῖ-τε αὐ-τὸν
 ἔν χορ-δαῖς καὶ ὀρ-γα- --- νῳ.
 θα-ρα-τος κα-τε-δέ-ξω σαρκί ἡ-μῶν ἁ-θα-ρα-
 σί-αν πρᾶ-γμα-τευ-σά-με-νος ἑω-σὶ καὶ ἐν τῷ φω-κυ-
 ἡ- --- σας ἔ-ρα ἡ- --- πᾶς τοῦ Ἁ- --- σου ἐ-μεν-θε-
 ρῶ --- σης συ-να-να-σση-σας σε-αὐ-τῷ πα-
 θῶν μὲν ὡς ἄν-θρω- --- πος ἀλλ' ἁ-ρα-σείας ὡς θε-ός

δὲ-ὲ τοῦ-το βο-ῶ - - - - - μὲν, δό-ξα σοί,
 ζω-ο - δό-ξα Κύ-ρι-ε μό-ρε φι-λάν-θρω-πε.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβά-
 λοις ᾠδῶν ψαλμῶν πνεύματος αἰ-ρε-σά-τω τὸν Κύ-ρι-ον.
 Πέ-τρα ἐ- - σκέ- - σθη-σαν σω-τήρ, ὅ- - τε ἐν τῷ κρα-
 νί - - ῳ ὁ σταυ-ρὸς σου ἐ-πα- - γη, ἔ-φρι-ξαν
 ἡ-δου πυ-λω-ροί ὅ-τε ἐν τῷ μνη-μεί- - ῳ
 ὡς θνη-τοὶ κα-τε-τέ- - θης καὶ γὰρ τοῦ θα-νά-του
 κα-ταργή-σας τὴν ἐ- - σχὺν τοῖς τε-θε-ῶ-σι πᾶ-σιν
 ἀ-φθα-ρί- - αν πα-ρέ- - σxes τῇ ἀ-να-στά-σει

Ἐξομολογήσῃ σοι Κύριε, ἐν ᾗ καρδίᾳ μου, δε-η-γή-
 σο-μαι πᾶν-τα τὰ θαυ-μά-σι-α σου.
 Πού ἐ-στίς Ἰ-η-σοῦς ὃν ἐ-λο-γί-σα-σθε φυ-
 λὰς -- ζεύς εἰ -- πα-ρε Ἰ -- ου-δαῖ -- οι πού ἐ-
 στίς ὃν ἐ-θή -- κα-τε ἐν τῷ μη-μά-τι τὸν γί-
 θον σφρα-γί-σαν-τες, δό-τε τὸν τέ-κνον οἱ τῆς ζω-
 ῆς ἁρ-τη-σά-με -- τοι, δό-τε τὸν τα-φέρ-
 τα ἢ πλ-σεν-σα-τε τῷ ἁ -- να-σάν-τι
 κ' ἂν ὁ-μῶς σε-γή-ση-τε τοῦ Κυ-ρί -- ου τῆς
 ἔ-φερ -- σιν οἱ γί -- θοι κε-κρά-ζον -- ται
 μα-λι-σα ὁ ἁ-πο-κυ-λι-σθεὶς ἐκ τοῦ μη-μά-τος

μέ-γα σου τό 'ε-γε-ος, μέ-γα τό μυ-ση-
 ρλ- -ον τῆς οἰ-κο-νο-μί-ας σου σω-τήρ
 ἡ-μῶν δο-ξα σοι.

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΣΗΜΕΡΟΝ